

- 85 Ἐπάγει δουρικλύτοις ἀν-
δράσι τοξοδάμνον Ἄρην.
Δόκιμος δ' οὔτις ὑποστάς
Μεγάλῳ ρεύματι φωτῶν,
Ὀχυροῖς ἔρκεσιν εἶργειν
90 Ἄμαχον κῦμα θαλάσσης·
Ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν
Στρατὸς, ἀλκίφρων τε λαός.
Δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ
Τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλίξει;
95 Τίς ὁ κραιπνῶ ποδὶ πηδή-
ματος εὐπετέος ἀνάσσων;

ἀντ. β'. 85

90

ἐπωδός.

85. δουρικλύτοις M. 1. (δουρικλύτοις sec. Buttl.)

86. τοξόδαμνον vulg. Accentum mutandum esse recte monuit Blomf. — ἄρη Reg. C. Rob. suprascr. in Reg. B. et var. lect.

in Reg. O. ἄρη Med. De prima in Ἄρης producta v. Comment. Aesch. p. 67.

87. ἐπιστάς var. lect. in Reg. O.

88. φωτῶν τάξισιν Viteb. Colb. 1. ex glossa.

89. ἔχυροῖς vulg. ὄχυροῖς Colb. 1. (ubi legitur οὐδ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ὄχυροῖς) Ald. Turn., quod cum Blomf. recepi, quamquam non cum eo ubique hanc formam alterius loco ponendam esse censeo. — εἶργειν vulg. εἶργειν Ald. Rob., quod recte recepit Blomf.

91. ἀπρόσοιστος M. 1. Reg. C. ἀπρόσοιστος M. 2. — Περσῶν Blomf. de suo.

92. λεὼς vulg. λαός, quod metrum postulat, Med. Regg. A. B. C. G. Lambeth. M. 1. Ven. 1. Guelph. Ald. et sic inde a Pauwio omnes.

93. Hanc epodum in stropham et antistropham olim diviserunt

Hermannus et Seidler. de verss. dochm. p. 407., quod non sine magnis mutationibus fieri potuit hoc modo:

Δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ
Τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλίξει,
Τίς ὁ κραιπνῶ ποδὶ πηδή-
ματος εὐπετέος ἀνάσσων;
et antistr.:

Φιλόφρων γὰρ παρασαίνει
Βροτὸν εἰς ἄρκνας ἄτα·
Τόθεν οὐκ ἔστιν ἀλύξαν-
τα φυγεῖν ὑπερθε θνατόν.

Sed epodum esse viderunt Herm. El. metr. p. 729. 731., Burnej., quem sequitur Blomf. et Lachm. de chor. syst. p. 68., qui tamen μεσῳδὸν potius vocat.

93. δολομήτην Guelph. — ἀπάτην Guelph. Vit. Mosq.

94. θνητὸς Vit. θεοῦ — θνατὸς omittit Mosq.

96. εὐπετέως Mosq. Reg. P. εὐπετοῦς Glasg. Blomf., quod metrum fere postulare videtur, nam quae ad vulgatam defendendam affert Seidler. de verss. dochm. p. 393., ea vix probari possunt; sed nihil contra libros mutare ausus sum in re minus certa. — ἀναίσσων Turn. ἀναίσσων Vict. ἀνάσσων Brunck